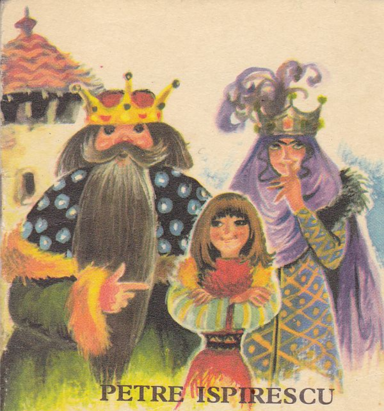

PETRE ISPIRESCU

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE

PETRE ISPIRESCU

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE

(text prescurtat)

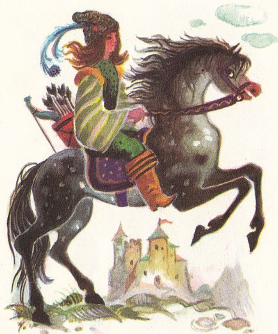
EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREȘTI, 1977

Copertă şi ilustraţii de
COCA CREŢOIU-ŞEINESCU

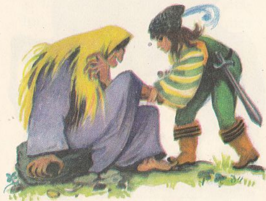

A fost odată un împărat şi o împărăteasă. Şi împărăteasa aceea, cînd fu să nască, nu putu, pentru

că fătul se pusese pe un plîns, de nu mai contenea. «Taci, dragul tatei, îi zise împăratul, că ți-oi da *Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte*». Și fătul tăcu și se născu și crescu mare, îndrăzneț și învățat. Într-o zi el zise tatălui său: «Tată, a venit vremea să-mi dai ce mi-ai făgăduit la naștere». Dar împăratul neavînd acest lucru nemaiauzit, Făt-Frumos își luă calul, armele și hainele tatălui său de cînd era tînăr și plecă. Merse zi de vară pînă-n seară și ajunse la un pustiu alb de oase, împărăția Ghionoaiei, care omora pe oricine afla. Făt-Frumos

îi săgetă un picior și Ghionoaia îi ceru iertare, apoi flăcăul îi lipi piciorul și plecă ajungînd într-o cîmpie pe de o parte înflori-

tă, pe de alta pîrjolită. Era moșia Scorpiei cu trei capete. Făt-Frumos îi săgetă un cap și zgripțoroaica îi ceru iertare și căpătă

capul înapoi. Apoi merseră, merseră, pînă ajunseră într-un cîmp numai de flori, unde era numai primăvară. Acolo calul îi spuse că locuiește *Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte.* Jur împrejur era o pădure deasă și înaltă, cu fiare.

Pentru asta, calul se urcă în văzduh și cînd coborî la scara palatului toată pădurea cu dobitoace se puse în mișcare. Noroc cu doamna palatului care își domoli «puii» și spuse: «Bine ai venit, Făt-Frumos. Ce cauți pe aici?» «*Caut Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte.*»

Aflînd el că aici e ceea ce căuta, rămase bucuros să locuiască în palat cu surorile stăpînei, zînele, și stătu acolo mai multe zile, care însemnau pe lumea noastră veacuri în șir.

Zînele îi deteră voie să meargă primprejur, pretutindeni, numai în Valea Plîngerii, nu. Într-o zi, la vînătoare, el se luă după un iepure și trecu pe acel tărîm. În-

dată i se făcu dor de părinți și zînele cu întristare și mare greu se învoiră să plece acasă. Dar cînd ajunse prin împărăția Ghionoaiei și Scorpiei găsi orașe cu oameni neștiuți și nimic nu mai cunoscu. Palaturile în care se născuse erau năpădite de buruieni. Făt-Frumos își aminti cu tristețe de copilărie și de părinții care nu mai erau. Și nimeni și pe nimeni nu mai cunoștea. Tot căutînd astfel pe cei de odinioară, ajunsese cu barba pînă la genunchi și își ridica pleoapele cu mîinile. Mai apoi, găsind el un tron hodorogit, îl deschise și, de acolo,

Moartea, slabă ca un cîrlig, cu glas hodorogit, îi zise: «Bine ai venit, că mă prăpădeam» și îi dădu o palmă, iar fiul împăratului căzu mort și îndată se făcu țărînă.

Lector: IOANA RICUS
Tehnoredactor: ELENA GĂRĂJĂU

Dat la cules: 9 II 1977; Bun de tipar: 28 V 1977; Apărut: 1977; Comanda nr.: 1302; Tiraj: 200 000; Banderolat: 180 000 + casetă 20 000; Coli de tipar: 4.

Tiparul executat sub comanda nr. 26 la Întreprinderea Poligrafică „BANAT", Timişoara, Calea Aradului nr. 1.

EDITURA
ION CREANGĂ

Set 8 buc. Lei 5.